

Luukkaan evankeliumi, osa 9
Jumalalle omistautumisen seuraamuksia
(Luuk. 1:16-17)

Johdanto

Jatkamme Johannes Kastajan syntymäkertomusta Luukkaan evankeliumin ensimmäisen luvun jakeilla 16 ja 17.

Jakeessa 14 enkeli oli ilmoittanut Sakariaalle, Johanneksen tulevalle isälle, että Johannes tulisi olemaan iloksi hänelle ja muille. Jakeet 15-17 kertovat syitä siihen. Kahdessa edellisessä saarnassa olemme analysoineet raamatunkohtaa Luuk. 1:15, jossa kerrottiin ensimmäinen ilonaihe: Enkeli ilmoitti, että Johannes tulisi olemaan suuri Herran edessä.

Tämä onkin hyvä syy iloon: Jumala antaa israelilaisille suuren profeetan. Luuk. 1:15, *Hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.*

Tämän saarnasarjan 6. osassa kävimme läpi, miten Johannes Kastajasta tuli ”megasuuri” Jumalan edessä. Pyhä Henki voimisti häntä sisäisesti. Ulkoisesti hän eli erittäin omistautunutta ja uhraavaista elämää Jumalan valtakunnan hyväksi. Totesimme, että jopa nyky-yhteiskunnassamme odotetaan, että elämme uhrautuvaisesti aikoina, jolloin vaakakupissa painavat niin sanotut ”isommat asiat”. Suomalaiset suurelta osin käsittivät tämän ajatusmallin talvisodassa. Kotirintamalla ja eturintamalla suomalaiset elivät uhrautuvaisesti suuremman päämäärän, itsenäisen Suomen, puolesta.

Johannes Kastajakin käsitti tämän. Hän ymmärsi olevansa keskellä maailmanhistorian tärkeimpää sotaa suurimmilla mahdollisilla panoksilla. Myös me olemme tämän saman hengellisen sodan keskellä, jossa taistelemme (hengellisessä mielessä) maailmankaikkeuden ja historian suurimman kuninkaan, Jumalan, joukoissa panoksina ihmisten iankaikkinen elämä ja kadotus. Kuitenkin suurimman osan aikaa elämme aivan kuin mistään sodasta ei olisi tietoaakaan, aivan kuin Raamatussa ei olisi seuraavaa jaetta. 2. Kor 5:15, *Ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle.* Sitten ihmettelemme, miksi Jumalan valtakunta ei tunnu etenevän Suomessa. Voisiko tämä johtua ainakin osittain siitä, että Suomesta ei löydy montaa, jotka ovat omistaneet elämänsä Jumalalle? Montaa, jotka päivittäisessä elämässään, mitä he sitten tekevätään, eivät elä enää itselleen vaan Jumalalle?

Tänään jatkamme jakeista 16 ja 17, joista ilmenee lisää syitä siihen, miksi Johannes on oleva iloksi monelle, kuten jae 14 ennustaa. Lisäksi tulemme näkemään, mitä Johanneksen omistautumisesta Jumalalle tulee seuraamaan.

Luuk. 1:16, *Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö.*

Luuk. 1:17, *Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan.*

Kääntyminen Jumalan tykö

Jakeessa 15 luimme, että Johannes on oleva suuri Jumalan silmissä ja omistautunut hänelle. Jae 16

kertoo meille yhden seuraamuksen tästä: Jumala tulisi käyttämään Johannesta suurena työkaluna kääntämään monta Israelin lasta luokseen.

Luukas 1:16, *Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa tykö.*

Tämä ”kääntymys” Jumalan luo on termi, jota käytetään useasti Vanhassa ja Uudessa testamentissa. Se merkitsee kääntymistä tosi uskoon¹.

Johanneksen tehtävänä tulisi olemaan, Vanhan testamentin profeettojen tavoin, kutsua ihmisiä takaisin Jumalan sanan mukaiseen oppiin, oikeaan Jumalan tuntemiseen, jossa syntejä kadutaan, jossa tärkein asia on sydämemme, eivätkä ulkoiset rituaalit (Matt. 9:13; Hoos. 6:6; Jes. 1:10-17).

Toisin sanoen, Jumala tulisi käyttämään Johannesta kääntämään israelilaisia takaisin tosi uskoon. Takaisin tosi uskoon siitä seremoniallisesta uskon irvikuvasta², jota esim. suurin osa fariseuksista harjoitti.

Kirjaimellisesti tämä sana ”kääntyä” viittaa alkuperäiskielellä uuteen suuntaan elämässä³. Sitähän tosi usko tuottaa. Tosi uskon myötä arvomme, näkemyksemme, käytöksemme ja koko elämämme muuttuvat aivan toisenlaiseksi kuin mitä ne olivat aiemmin. Juuri tästä Johanneskin puhuu Luukkaan 3. luvun jakeissa 8-14. Katumuksen myötä Jumalan luo kääntymisen tuottaa aina, Johanneksen sanoja lainatakseni, ”parannuksen soveliaita hedelmiä” eli konkreettisia muutoksia elämäämme.

Israelin lapset

Entä keitä nämä ”Israelin lapset” ovat, joihin jakeessa 16 viitataan? Keitä nämä ”Israelin lapset” ovat, joita Johanneksen omistautuneen elämän seurauksena Jumala kääntää luokseen? Luuk. 1:16, *Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa tykö.*

”Israelin lapset” on sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa käytetty termi Israelin kansasta (esim. Ps. 148:14 ja Room. 9:27). Tässä on siis kyse israelilaisista yleisesti, eikä pelkästään heidän lapsista. Myöhemmissä luvuissa tulemmekin lukemaan, miten moni juutalainen tuli siunatuksi Johanneksen profeettallisen työn tuloksena. He katuivat syntejään ja tulivat Johanneksen kasteelle. Huomaa myös, että Johanneksen kerrotaan kääntävän monia, mutta ei suinkaan kaikkia: ”*Ja hän kääntää **monta** Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa tykö.*” (korostus minun)

Israelin takaisinkutsu - pakanakansojen uusi kutsu

Huomaa myös, että Johanneksen kutsu katumukseseen on erilainen kuin Uuden testamentin kutsu omaan katumuksellemme. Johannes kutsui nimenomaan juutalaisia Jumalan luo ja juutalaisten kohdalla kysymys oli takaisinkutsusta kuten NASB raamatunkäännös tekstin kääntäähän.⁴ Juutalaiset olivat Jumalan valittu, mutta niskuroiva kansa. He olivat olleet kautta Raamatun historian kuuliaisista aika ajoihin, kunnes kääntyivät pois. Tällöin Jumala lähetti heille profeettoja saarnaamaan kääntymystä takaisin Herran luo. Monesti he kääntyivätkin takaisin Herran luo, ainakin toviksi, kunnes taas

¹ 5. Moos. 30:2; Hos. 3:5; 7:10; Ap. t. 3:19; 9:35; 11:21; 14:15; 15:19; 26:18, 20; 2. Kor. 3:17; 1. Tess. 1:9; 1. Piet. 2:25

² Lisää Israelin seremoniallisesta oikean uskon irvikuvasta: <http://www.maallikkosaarnaaja.com/multimedia-archive/isa-meidan-osa-1-miten-meidan-ei-pida-rukoilla/>

³ Darrell L. Bock. (1994). Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Luke 1:16)

⁴ NASB. Luke 1:16 And he will turn many of the sons of Israel **back** to the Lord their God. (Korostus minun)

kääntyivät pois.

Pakanoille, eli meille, saarnattava Uuden Testamentin sanoma on täysin uusi kutsu tulla Herran luo. Siinä ei ole kysymys takaisinkutsusta, koska me pakanakansat emme alunperinkään olleet Herran luona. Juutalaiset olivat Jumalan valittu kansa, päinvastoin kuin me tai esim. egyptiläiset. Vasta Uudessa testamentissa, Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen, annettiin käsky saarnata evankeliumia ”kaikille kansoille” (Matt. 28:19; Mark. 13:10).

Ennen kuolemistaan Jeesuskin opetuslapsineen keskittyi nimenomaan israelilaisiin, eikä pakanoihin. Matt. 10:5-6, *Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: "Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin, vaan menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.* (Katso myös Matt. 15:24 ja englanninkielinen artikkeli: <http://www.gotquestions.org/lost-sheep-Israel.html>)

Jakeen 16 mukaan yksi seuraamus Johanneksen omistautumisesta Jumalan asioille tulisi siis olemaan se, että Jumala tulisi käyttämään häntä kääntämään monia israelilaisia takaisin luokseen, tosi uskon. Entä miten on oman uskomme laita? Onko se tosi uskoa vai seremoniallista tapauskoa? Koostuuko uskomme lähinnä rituaalisista tavoista, vai tuottaako se ”parannuksen soveliaita hedelmiä”, eli konkreettisia tekoja elämässämme. Elämmekö uskomme seurauksena nyt Jumalalle, vai samaan tapaan itsellemme kuin aiemminkin?

Eliaan hengessä ja voimassa (jake 17)

Jatkamme jakeeseen 17.

Luuk. 1:17, Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntäöksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan."

Mitä se tarkoittaa, että Johannes tulisi käymään Jumalan edellä Eliaan hengessä ja voimassa? Sitä, että Johannes on oleva monella tapaa kuin Vanhan testamentin profeetta Elia. Johanneksen ja Eliaan omistautuminen Jumalalle, erityisesti heidän elämäntyö, profeetallinen asema, voima ja tarkoitus olivatkin samankaltaisia ainakin viiden osa-alueen suhteen:

1. Kummatkin heistä kuljeksivat erämaassa (1. Kun. 17:3; 19:4; Matt. 3:1) ja jopa pukeutuivat samaan tyyliin, karvapukuineen ja nahkavöineen (2. Kun. 1:8; Matt. 3:4).
2. Monet juutalaiset pitivät Eliaa mahtavimpana siihen asti eläneistä profeetoista. Johannes taas oli Jeesuksen mukaan kaikkien aikojen suurin (Luuk. 7:28).
3. Johannes, kuten Elia, saarnasi kääntymystä takaisin Jumalan luo aikana, jolloin Israelin hengellinen tila oli pahasti rappiolla.
4. Kummatkin nuhtelivat kuninkaita ja joutuivat tämän takia vainotuiksi.
5. Johanneksen tehtävänä oli olla Messiaan edelläkävijä (Matt. 3:3) ja siitä tässä jakeessa 17 on kysymys lukiessamme ”ja hän käy hänen edellään”. Jake 16 loppui sanoihin ”Herran, heidän Jumalansa

tykö” ja jae 17 jatkaa ”Ja hän käy hänen edellään...”. Kenen edellä? Jumalan edellä. Lihaksi tulleen Jumalan edellä (Joh. 1:14). Tarkemmin sanottuna Jumalan toisen persoonan, Jeesuksen, edellä. Tämä onkin yksi lukuisista Raamatun viittauksista Jeesuksen jumaluuteen.*

*<http://www.gotquestions.org/Suomi/onko-Jeesus-Jumala.html>

Johanneksen tehtävänä oli siis olla Messiaan edelläkävijä ja Mal. 4:5, ennustaa Eliaan olevan Jeesuksen edelläkävijä ennen hänen toista tulemista (katso myös Ilm. 11:3-6). Yksinkertaistettuna voisi siis sanoa, että Johannes oli kirjaimellisesti Jeesuksen edelläkävijä Eliaan hengessä ja voimassa Jeesuksen ensimmäisessä tulemisessa ja Malakiaan mukaan (Mal. 4:5) Elia tulee olemaan Jeesuksen edelläkävijä ennen hänen Ilmestyskirjassa kerrottua toista tulemistaan. Kattavamman selityksen Johannekseen ja Eliaan liittyvistä profetioista ja niiden suhteesta toisiinsa voi lukea viitteestä 5.⁵ Sivuseikkana kuitenkin mainittakoon, että Elia ei koskaan kuollut, vaan Jumala nouti hänet taivaaseen tulisissa vaunuissa (2.Kun. 2:11).⁶

Mielenkiintoista tässä kaikessa on se, että näissä Vanhan testamentin Malakian jakeissa, joissa puhutaan Eliaasta Jeesuksen tulevana edelläkävijänä, mainitaan myös samat sanat kuin tässä Luukkaan jakeessa 17, jota nyt käsittelemme.

Mal. 4:5, *Katso, minä lähetän teille profeetta Eliaan, ennenkin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä.* Mal. 4:6, *Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.*

Vertaa tätä Luuk. 1:17, *Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan.*”

Johannes Kastajan aikaan, kuten myös profeetta Malakian aikaan, josta nämä sanat ovat lainattu, niin kansalaiset kuin papitkin olivat poikenneet sivuraiteille Jumalan sanasta. He olivat kovasydämiisiä ja jäljelle olivat jääneet vain tyhjät rituaaliset uskonnolliset toimitukset, hieman kuten nykypäivän Suomessa. Johanneksen ja Jeesuksen aikaan tultaessa juutalaiset olivat myös hajaantuneet eri ryhmiin uskonnollisissa uskomuksissaan, kuten esim. fariseuksiin ja saddukeuksiin, sekä liberaalin Hillelin ja konservatiivisemmän Shammain oppien kannattajiin⁷ (kuten saarnaaja 1:9 sanoo, ”ei ole mitään uutta auringon alla”). Tämän hajautumisen seurauksena perheiden sisäisetkin välit saattoivat kärsiä, jos eri perheenjäsenet, kuten isä ja poika, kuuluivat eri uskonnollisiin ryhmiin.

Sekä Johannes että Elia saarnasivat siis kääntymystä takaisin Jumalan luo tosi uskon. Nyt jae 17 tarkentaa yksityiskohtaisemmin, miten tämä kääntymisen takaisin Jumalan luo tapahtuu käytännössä:

⁵ Matt. 11:14 mukaan, Johannes olisi voinut myös olla lopullinen ”Elia”, jos Israel olisi vastaanottanut Johanneksen ja samalla Jeesuksen Messiaana. Silloin Jeesuksen ei olisi tarvinnut tulla enää toista kertaa Ilmestyskirjan mukaisesti. Mutta kuten ilmenee muutamia lukuja myöhemmin Matt. 17:12, Israel kansana ei vastaanottanut Johannesta, vaan ”tekivät hänelle, mitä tahtoivat”, samoin kuin Jeesuksellekin. Niinpä Eliaan sekä Jeesuksen lopulliset tulemiset ovat vielä edessäpäin, aikojen lopussa.

⁶ Tähän liittyen moni raamatuntutkija arvelee, että ilmestyskirjan kaksi profeettaa (Ilm. 11:3) tulevat olemaan Mooses ja Elia. Kummatkin heistä ilmestyivät myös Jeesukselle kirkastusvuorella hieman ennen hänen ristiinnaulitsemistaan (Matt. 17:3). Samaten ne ihmeet, jotka nämä kaksi profeettaa tulevat Ilmestyskirjan mukaan suorittamaan (Ilm. 11:6), ovat ihmeitä, joita Elia ja Mooses suorittavat Vanhassa testamentissa.

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Hillel_and_Shammai

"Kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun".

Kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen

Jeesushan sanoi (Matt. 18:3), ettei kukaan voi tulla taivasten valtakuntaan ellei hän tule lapsen kaltaiseksi. Lapsethan ovat tyypillisesti meitä aikuisia nöyrempiä, eivätkä niin ylpeitä ja tekopyhiä. Lisäksi Markuksesta (10:14-15) luemme, että *"Joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."* Miten lapset ottavat vastaan lahjoja? Rehellisellä, esteettömällä ja rajattomalla ilolla! Tämäntyyppisen aidon ilon tulisi myös olla tuntomerkkinä uskostamme saadessamme valtavan Jumalan lahjan Kristuksessa.

Tottelemattomat vanhurskasten (oikeamielisten) mielenlaatuun

Jae 17 jatkuu. Luimme äsken: *"Kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen"*. Jatkamme sanoin: *"Ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan."* Mitä siitä seuraa, kun ihminen kääntyy Jumalan puoleen? Hänen elämässään tapahtuu muutos. Ja miten tämä muutos näkyy näissä jakeen 17 ihmisissä, jotka vastaanottavat Jumalan valtakunnan niin kuin lapset? He kääntyvät tottelemattomuudesta⁸ vanhurskauden, eli oikeamielisyyden, tavoitteluun.

Johanneksen tehtävänä tulee siis olemaan toimittaa Jumalalle ihmisryhmä, tai kansa, joka on valmis vastaanottamaan Jeesuksen Messiaana pienen lapsen tavoin, ilman ylpeyttä, rajattomalla ilolla ja joka on valmis kääntymään tottelemattomuudesta, synnistä, vanhurskauden eli oikeamielisyyden tavoitteluun.

Tämä termi "kansaa" ei muuten tarkoita koko Israelin kansaa, vaan kyseessä on pikemminkin ihmisryhmä. Käytetyimmät englanninkieliset raamatunkäännökset (NASB, ESV, NIV) käyttävätkin termiä "a people" eivätkä esim. "a nation". Kuten jakeesta 16 muistamme, Johannes tulisi kääntämään monta Herran tykö, eikä suinkaan kaikkia.

Jumala tulisi käyttämään työkalunaan elämänsä hänelle omistautunutta Johannesta, tuodakseen monia juutalaisia takaisin luokseen.

Meidän omistautuminen

Kaikki tämä ei tarkoita sitä, että Jumala käyttäisi jokaista hänelle omistautunutta henkilöä samaan aikaan positiivisia muutoksia ihmisissä. Raamatussa on myös ihmisiä, kuten Vanhan testamentin Jeremias, jotka olivat omistautuneita, mutta eivät juuri nähneet tulosta työstään. He kuitenkin tekivät uskollisesti sen tehtävän, jonka Jumala oli heille antanut. Jeremiaan kohdalla tämä oli tuomion ja varoitusten saarnaaminen kansalle, joka ei halunnut kuunnella.

Se ei olekaan tuloksemme, jonka mukaan meidät mitataan, vaan ainoastaan uskollisuutemme ja työpanoksemme eli omistautumisemme mukaan (2. Kor. 5;10). Ainoan asian, jonka me voimme tehdä ja senkin vain Jumalan avulla, on parhaamme. Kaikki muu, myös tulokset, ovat Jumalan käsissä. Tähän

⁸ Alkuperäiseen kreikankielen sanaan viitaten, joka tässä on käännetty "tottelemattomuus", tarkoittaa henkilöä, joka on jääräpää, joka ei halua uskoa tai kuunnella järkipuhetta: ἀπειθής apeithés, ap-i-thace'; unpersuadable, i.e. contumacious:—disobedient. (<https://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?t=kjv&strongs=g545>)

ajatukseen liittyen luemme 1. Kor. 3:7, *Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa.*

Samaan hengenvetoon todettakoon, että en ole tavannut Raamatun sivuilla ainoatakaan ihmistä, joka ei olisi ollut todella omistautunut Jumalalle ja jota Jumala kuitenkin olisi käyttänyt voimakkaana työkalunaan positiivisin seurauksin.

Jos et näe mitään vaivaa Jumalan valtakunnan eteen, niin on turha odottaa, että tulet olemaan voimakas työkalu Jumalan käsissä. Jos taas haluat nähdä vaivaa Jumalan valtakunnan eteen ja omistautua hänelle suuremmassa määrässä, niin tämä vaivannäkö lähtee liikkeelle pyrkimyksellä suurempaan henkilökohtaiseen pyhyteen, joka tietenkin voi tulla pelkästään aktiivisemman raamatunluvun ja rukoilun kautta.

Miten paljon olemme rukoilleet tai lukeneet Raamattua viimeisen viikon, kuukauden, tai edes vuoden aikana? Jos meidän on vaikea vastata tähän kysymykseen, niin arvelen, että meidän on myös hyvin vaikea nähdä mitään tapaa, miten Jumala olisi käyttänyt meitä edistääkseen valtakuntaansa.

Emme kuitenkaan saa voimaa rukoiluun ja raamatunlukuun itsestämme. Täten olkoonkin ensimmäinen rukousaiheemme pyytää Jumalalta tätä voimaa Pyhän Hengen kautta, niin itsemme kuin muidenkin puolesta. Jos rukoilemme tätä, niin Jumala on myös luvannut sen antaa, kuten kaikkia muitakin hyviä lahjoja (Luuk. 11:9-13).

Meidän tulisikin rukoilla Jumalalta nimenomaan tämän tyyliä siunauksia lapsillemme ja miksei aikuisillekin. Saatamme useasti rukoilla jonkun kipeänä olevan uskonveljen tai -siskon puolesta, mutta kuinka useasti rukoilemme, että Jumala antaisi heille suuremman halun rukoiluun ja raamatunlukuun ja tämän seurauksena käyttäisi heitä suurempina työkaluinaan toteuttaessaan suunnitelmiaan? Itsessämme meillä ei edes ole mitään voimaa tai kykyä tehdä mitään Jumalan asioita. Juuri tämän takia rukoilu, niin itsemme kuin toistemmekin puolesta, on niin tärkeää. Oman perheeni kohdallani aikakin haluaisin, että puolestamme lausuttujen rukousten painopiste olisi nimenomaan tässä, jotta rukoilisimme ja lukisimme Raamattua enemmän. Sen seurauksena omistautuisimme enemmän Jumalalle, jonka seurauksena hän käyttäisi meitä suurempina työkaluinaan toteuttaessaan suunnitelmiaan.

Loppujen lopuksi millään muulla elämässä ei itse asiassa ole mitään väliä*. (*Aiheeseen liittyvä 2 min. video englanniksi: <https://www.youtube.com/watch?v=0osq6PSrMek>)

Mitä väliä sillä on, jos olen köyhä, rikas, terve, kipeä, kotona tai ulkomailla, kunhan Jumalan valtakunta etenee (Fil. 4:11-13). Voi jos Jumala armossaan vain antaisi meidän olla jollain tapaa siinä työssä mukana! Millään muulla ei lopulta ole mitään ikuista arvoa tai väliä. Johanneskin tiesi tämän ja se tulikin helposti esille hänen elämäntyylistään. Kaikki tämä on tietenkin helpommin sanottu kuin tehty, mutta näin se on.

Lopuksi, kun rukoilemme Isä meidän -rukouksessa, että "tulkoon sinun valtakuntasi" ja haluamme hänen valtakuntansa etenevän, niin olisi luonnollista, että sitten myös teemme jotakin asian eteen. Rukoilkaamme ja lukekaamme hänen Sanaansa.

Kertaus

Edellisissä saarnoissa olimme käsitelleet Luukkaan ensimmäisen luvun jaetta 15, jossa kerrottiin Johanneksen erityisestä omistautumisesta Jumalan asioille. Tämä jae 15 kertoi meille, että Johannes tulisi olemaan suuri Jumalan edessä, täytetty Pyhällä Hengellä äitinsä kohdusta, sekä elämään erilaista elämää, mm. kieltäytymällä viinistä ja väkijuomista.

Tämänkertaisessa saarnassa näimme tämän Jumalalle omistetun elämän seuraamuksia. Aloitimme jakeella 16, *Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö.*

Tässä jakeessa oli kysymys israelilaisten kääntymisestä takaisin tosi uskoon siitä seremoniallisesta uskon irvikuvasta, jota esim. suurin osa fariseuksista harrasti.

Jatkoimme jakeeseen 17, josta luimme, että Johannes tulisi käymään Jumalan, Jeesuksen edellä, Eliaan hengessä ja voimassa. Johannes ja Elia olivat molemmat omistautuneet Jumalan asioille samalla lailla. Tämä käy ilmi mm. heidän elämäntyylistään. Johanneksen tehtävä oli olla Messiaan edelläkävijä ja Vanha testamentti, Mal. 4:5, ennusti Eliaan olevan Jeesuksen edelläkävijä ennen hänen toista tulemistaan (katso myös Ilm. 11:3-6).

Jatkoimme sitten jakeesta 17 eteenpäin lukien, miten Jumala tulisi käyttämään Johannesta kääntämään isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskusten eli oikeamielisten mielenlaatuun. Näin Jumala valmistaisi itselleen ryhmän tosi uskovia, joka on valmis vastaanottamaan Jeesuksen Messiaana pienen lapsen tavoin, ilman ylpeyttä ja rajattomalla ilolla, ja joka on valmis kääntymään tottelemattomuudesta, synnistä, vanhurskauden eli oikeamielisyyden, tavoitteluun. Kuinka moni niistä, jotka uskoivat Jeesukseen, olivat kuulleet Johanneksen saarnausta, sitä emme varmuudella tiedä, mutta ainakin yksi tunnettu henkilö, jonka Raamattu mainitsee (Joh. 1:40) oli Andreas, apostoli Pietarin veli.

Kaikki tämä, miten Jumala käytti Johannesta tarkoituksiinsa, pulppusi tai aiheutui Johanneksen omistautumisesta Jumalalle. Jumala käyttääkin hyviin tarkoituksiinsa usein aktiivisemmin juuri niitä ihmisiä, jotka omistavat päivittäisen elämänsä aktiivisimmin Jumalalle. Tämän takia olisi hyvä, jos päivittäin pyytäisimme niin itsellemme kuin muille Jumalalta voimaa rukoiluun ja raamatunlukuun ja että tämä johtaisi suurempaan henkilökohtaiseen pyhyteen ja rakkauteen Jumalaa kohtaan. Tämä taas mahdollistaisi Jumalan käyttävän meitä voimakkaammin hyviin tarkoituksiinsa edistäessään suunnitelmiaan ja valtakuntaansa maan päällä.

Millään muulla ei lopulta ole väliä. Mitä väliä on esimerkiksi sillä, jos olisin maailman rikkain mies, mutta Jumala ei käytä minua mitenkään asioissaan? Tai mitä väliä sillä on sillä, jos minulla olisi maailman kaunein tai siistein koti, jos Jumala ei käytä elämäni mitenkään asioissaan. Mitä minulle jää iankaikkisuudessa käteen? Kuten 1. Kor. 3:15 sanoo, *Mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikään kuin tulen läpi.*

Onko mielestäsi kiva astua iankaikkisuuteen ikään kuin kulmakarvat kärventyen, ilman että tämän elämän teoista jää mitään käteen iankaikkisuuteen?

Rukoilkaamme

Oi Yahweh, Jumalamme, ikuinen "MINÄ OLEN", ole armollinen meille lapsillesi. Anna meille anteeksi, miten pienissä määrissä olemme valjastaneet elämäämme sinulle. Monesti emme todellakaan elä sinulle vaan itsellemme. Monesti päivittäisessä elämässämme viis veisaamme siitä, että Jeesus kuoli puolestamme ristillä, jonka seurauksena emme kuulu enää itsellemme vaan hänelle.

Anna meille tarvittava halu ja voima päivittäiseen rukoiluun ja sinun sanasi ääressä mietiskelyyn. Anna meille tarvittava päättäväisyys pitää nämä asiat tärkeimpinä elämässämme. Sanassasi lupaat antaa meille kaiken pyyntöjemme mukaisesti, jos ne ovat sinun tahtosi mukaisia. Olemme luottavaisia siihen, että nämä pyyntömme ovat tahtosi mukaisia, joten tarraudumme sinuun lupaukseen täyttää nämä pyynnöt elämässämme.

Jeesuksen nimessä eli hänen tahtonsa mukaan me näitä asioita rukoilemme, aamen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com